

SUPERTEAM

Gastgezin Nicole Vos:

“Honden zijn geen robots: het is niet vanzelfsprekend dat ze kunnen wat wij van hen vragen.”

Tekst: Linda van 't Land
Fotografie: Maaïke van den Brink

Tranen vloeien vaak rijkelijk wanneer Nicole Vos bij Hulphond Nederland in Herpen getuige is van de officiële overdracht van een hond, die bij haar als pup is opgegroeid. “Maar van blijdschap, hoor!”, haast zij zich te zeggen. “Op zo’n moment ben ik zó trots op de hond die wij als gastgezin hebben helpen opgroeien. Moet je kijken wat mijn grote vriend nu allemaal kan, denk ik dan. Méér dan trots!”

Aan de voordeur van haar nagelstudio in Son en Breugel hangt een briefje: ‘Geen aandacht schenken aan de hond alstublieft’. “De meeste van mijn klanten weten zo langzamerhand wel hoe het werkt”, lacht Nicole Vos, die al 23 jaar een bedrijfsruimte aan huis heeft. “Niet aaien, niet tegen hem praten en de hond niet intens aankijken. Zo leren mijn pups het snelst en het meest.”

Sinds 2012 is Nicole samen met haar partner Harry en zoon Stef gastgezin voor pups van Hulphond Nederland. Inmiddels heeft ze een vijfde pup onder haar hoede: Youk, een bruine labrador van net geen jaar oud. “Een superleuk hondje”, vindt Nicole. “Vooral buiten is hij best weleens ondeugend. Maar dat komt zeker in orde. Youk heeft de rust en is al goed op mij gericht. Bovendien herken ik deze puberteit inmiddels wel. Ieder hondje gaat door een aantal fases bij een gastgezin. Ze moeten alles meemaken! De kunst is hen de ervaringen te bieden, maar het gedrag op tijd te begrenzen. Door de opleiding van mijn vorige hondjes ben ik zelf veel rustiger geworden en heb ik meer zelfvertrouwen. Vanuit Hulphond Nederland word ik overigens ook uitstekend begeleid. Als je een vraag hebt, kun je altijd bellen of appen met de pupinstructeur.”

Ambassadeur

Tijdens haar werkzaamheden in de nagelstudio ligt de pup altijd bij haar. Eerst in de bench, later op een kleed. “Het is een heel goede basis voor de hond”, vindt Nicole. “Er komen voortdurend mensen binnen, de telefoon gaat en de bel. Ook staan mensen op om hun handen te wassen achter de hond. De pup is alert, maar leert toch de rust te bewaren.” Tussen de afspraken met klanten door, is er voor Youk vaak tijd om een plas te doen of even te spelen. “Ik plan

Athlon Privé Lease Auto. Maandbedrag. Klaar.

- ✓ Inclusief wegenbelasting, verzekering, onderhoud en banden
- ✓ Boetevrij opzegbaar bij ontslag of echtscheiding
- ✓ Geen fiscale bijtelling

athlon.com/privelease

Bekijk ons scherpe aanbod op de site.

ATHLON

Getting you there

zelf mijn afspraken in, dus ik houd rekening met de leeftijd van de pup die ik heb en met zijn karakter. Natuurlijk kost het opvoeden van een pup inspanning. Maar het brengt mij persoonlijk ook veel ontspanning. Het is fijn om tussen mijn afspraken door even naar buiten te gaan: je maakt je hoofd leeg en je lichaam ontspant. Er is toch eigenlijk niets leuker dan zo'n blij gup te zien rondrennen in het bos?"

Doordat de hond tijdens het werk naast haar ligt, wordt Nicole regelmatig naar de werkzaamheden van Hulphond Nederland gevraagd. "Ik vind het leuk om erover te vertellen en voel me zo langzamerhand een beetje ambassadeur", geeft Nicole bescheiden toe. "Ik geef mensen die dat interessant vinden uitleg over het traject dat een pup bij een gastgezin doorloopt. Ook doe ik mee aan het project Hond-en-Hokje voor Hulphond Nederland. Dat betekent dat er een hondenhokje op mijn bureau staat, waarin mensen hun fooien voor mij kunnen achterlaten die dan ten goede komen aan de stichting. Doordat ik veel over het werk van de stichting vertel en mensen met eigen ogen zien wat zo'n hondje allemaal leert en kan, merk ik dat de footjes steeds groter worden!"

Afscheid nemen

Nicole leert Hulphond Nederland kennen op het moment dat haar eigen hond oud is en op zijn laatste benen loopt. "Ik wilde zeker weer een nieuwe hond en de achterliggende gedachte van Hulphond Nederland sprak me enorm aan. Daarom besloot ik mij op te geven als gastgezin voor één van hun pups. In mijn achterhoofd wist ik: als

ik het afscheid nemen té moeilijk vind, kunnen we altijd nog een eigen hond nemen. En nee, het afscheid nemen na zo'n zestien maanden, wanneer je inmiddels met de pup kunt lezen en schrijven, is niet gemakkelijk. Ook al word je de dag nadat je de pup naar het opleidingscentrum in Herpen hebt gebracht altijd even gebeld door Hulphond Nederland om je te vertellen hoe het je hond de eerste nacht in de kennel is vergaan. "Toch stel je je er vanaf het begin op in", merkt Nicole. "Bovendien weet je dat de hond hoe dan ook een goed leven krijgt. Hij gaat enorm veel betekenen voor een cliënt en de uitstekende begeleiding vanuit de stichting blijft gedurende zijn hele leven."

Ieder gastgezin wordt nog een aantal malen uitgenodigd om 'hun' hond opnieuw te ontmoeten. Nadat hij drie maanden in de kennel en het interne opleidingstraject heeft gezeten, is er een knuffelmiddag. Dan mogen de hond en zijn gastgezin weer even samen optrekken en heerlijk met elkaar het bos in. In de agenda van Nicole moet alles wijken voor deze middag. "Fantastisch vind ik die momenten: je ziet in de ogen van de hond hoeveel volwassener hij in die drie maanden alweer is geworden en hoeveel hij heeft bijgeleerd. De herkenning blijft en het enthousiasme is groot! Maar aan het einde van de middag gaat hij braaf weer met zijn trainer mee: dat is op dat moment zijn nieuwe baas. Dan is het ook helemaal goed."

Kers op de taart

Iedere keer blijft het spannend of de pup die bij Nicole volwassen wordt, in aanmerking komt voor een leven als hulphond. "Tot het einde toe blijft het afwachten of de hond hiervoor geschikt is. Het moet er echt nog uitkomen in die eerste anderhalf jaar van zijn leven. Honden zijn geen robots: het is niet vanzelfsprekend dat ze kunnen wat wij van hen vragen. De ene keer kost het meer tijd en energie dan de andere keer. Maar als het lúkt, is dat de kers op de taart! Ik ben apetrots als 'mijn' pup daadwerkelijk aan een cliënt wordt gekoppeld. Op zo'n moment heb je echt je doel bereikt." Nicole krabbelt Youk tussen zijn oren en zegt dan: "Ik ben blij dat ik gezond ben. Dat ik daardoor iets kan betekenen voor mensen die het minder hebben getroffen. De betrokkenheid bij zo'n fantastische club mensen en dieren als Hulphond Nederland, geeft heel veel voldoening." ●